

Mindre meddelelser

ET YNGLEFUND AF KRIKAND *ANAS CRECCA* I NØ-GRØNLAND, 1979

I forbindelse med en ornitologisk studierejse til Hurry Fjord ved Scoresby Sund i NØ-Grønland sommeren 1979, blev der gjort et ynglefund af Krikand. Da dette er det første registrerede ynglefund af denne art på Grønland, skal omstændighederne kort beskrives. Rejsedeltagere var Jens Muff Hansen og undertegnede.

D. 31. juli foretog vi en udflugt til Gåseelv på vestsiden af Hurry Fjord (70°48'N, 22°25'W). Ca. 2-3 km oppe langs elven fandt vi en adult hun med 5 få dage gamle ællinger (foto). De fouragerede i et kær-område omkring 3-4 små ferskvandsdamme. Området var hovedsagelig bevokset med star og andre halvgæsser. Da vi dagen efter besøgte stedet igen, var ænderne væk.

Krikanden er som nævnt ikke tidligere fundet ynglende på Grønland, men er observeret mindst 50 gange, hvoraf 13 gange i NØ-Grønland (F. Salomonson, Fuglene på Grønland, 1967). Efter 1967 findes der et par observationer fra NØ-Grønland (H. Meltofte, DOFT 70, 107-122, 1976, DOFT 71, 81-94, 1977). Heriblandt et par ved Danmarks Havn i 1976.

Krikanden er tidligere fundet ynglende i det høj-

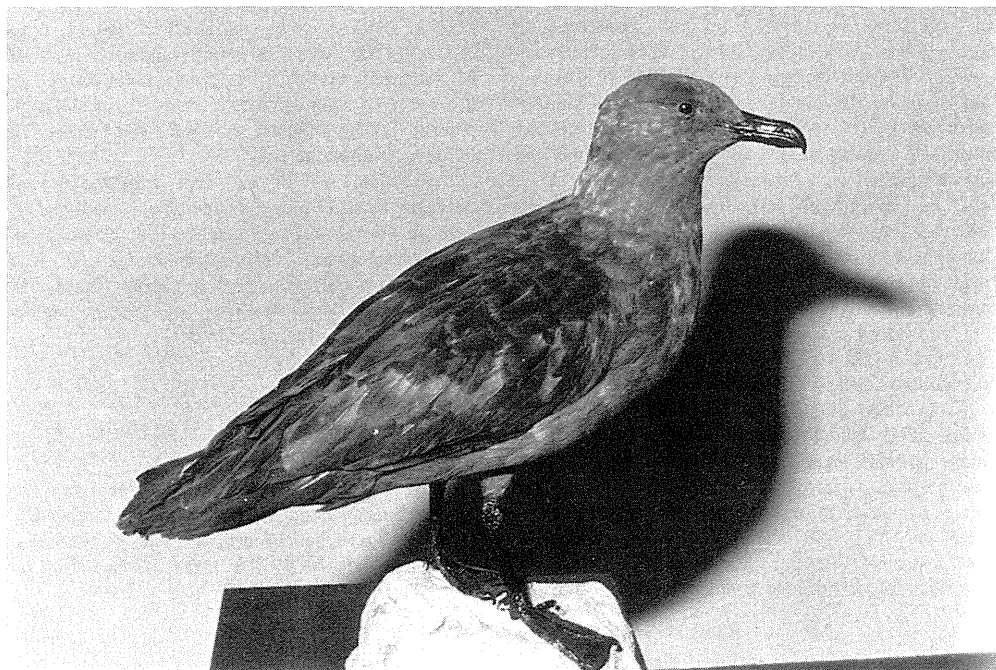
arktiske område, nemlig på Svalbard (K. M. Bauer & U. N. Glutz von Blotzheim, Handbuch der Vögel Mitteleuropas, 1968), men det er absolut ikke en art, der hører til i dette område. Dens nærmeste ynglepladser findes på Island, så fuglene ved Gåseelv kan muligvis stamme herfra.

Lokalklimaet i et så stort fjordsystem som Scoresby Sund er meget varierende. I adskillige elvdale og sidefjorde er klimaet relativt gunstigt med tidlig snesmeltning. F.eks. afsmelter Gåseelv ca. en uge tidligere end andre elvdale i Hurry Fjord. Man kunne måske derfor forestille sig en lille ynglebestand i sådanne gunstige områder.

Niels Odder Jensen
Gadholtvej 19
9900 Frederikshavn

Summary: A Teal *Anas crecca* with five a few days old ducklings was encountered in the Gåseelv valley at Hurry Fjord near Scoresby Sund in NE-Greenland on 31 July 1979. This is the first breeding record in Greenland.

MULIGT OVERVINTRINGSOMRÅDE FOR SYDPOLARKJOVE, *STERCORARIUS MACCORMICKI*, VED FLEMMINGS KAP

Sydpolarkjoven fra Flemmings Kap. *MacCormick Skua from Flemmings Kap.*

Lige før julen 1978 fik jeg anledning til at undersøge to kjoever, som var hjembragt fra fiskeri ved Flemmings Kap, position 47°N, 45°V som er 300 sømil uden for Newfoundland. Fuglene afveg fra Storkjover *Stercorarius skua* ved at være ensfarvet mørkebrune, undtagen hovedet, som også var ensfarvet men betydeligt lysere end resten af fuglen. Herved kunne de identificeres som Sydpolarkjover *S. maccormicki*.

Kjoverne havde bidt på fiskekroge, og blev bragt hjem til Nólsoy og foræret til en fugleinteresseret, som havde fået dem udstoppet. Fiskeren fortalte, at de var fanget først i august måned 1978, og at der var mange »Storkjover« at se. Han havde ikke lagt mærke til om de indfangede var mere ensfarvede end de øvrige, og det var på ingen måde udvalgte fugle, han havde haft med hjem. Så man fristes til at tro, at der har været flere af arten *S. maccormicki*.

Den ene af fuglene har jeg lånt og set nærmere på. Vingerne er næsten ensfarvede mørkebrune, uden Storkjovens karakteristiske lyse streg, halen ensfarvet brunsort, bug, bryst og forhals ensfarvet gråbrun. Hoved og baghals er lidt lysere, men fjerene er meget slidte. Kropssider og bryst er i kraftig fældning, halen er helt nyfældet bortset fra den næst yderste fjer i begge sider, der kun er halvt udvokset. Skulder-

fjerene er alle nyudvoksede. De fleste vingedækfjer er udskiftede. De fire yderste håndsvingfjer er alle fældet, men nye er på vej ud og har følgende mål, regnet udefra: 2,5 cm, 6 cm, 10 cm og 20 cm. Fuglen må have været dårligt flyvende! Jeg tog følgende mål: Næb, fra fjerkant, 51 mm, hale 148 mm, tarsus 68 mm, mellemtå med negl 62 mm, ydertå 58 mm, indertå 43 mm. Den anden Sydpolarkjove lignede umiddelbart den her beskrevne.

At Sydpolarkjoven trækker til det nordatlantiske område blev først påvist af Salomonsen (Dansk orn. Foren. Tidsskr. 70: 81-89, 1976), men der foreligger hidtil ingen oplysninger om koncentrerede overvintningsområder.

ENGLISH SUMMARY: Possible wintering quarters for MacCormick's Skua *Stercorarius maccormicki* on the New Foundland Banks.

Two skuas, caught in August 1978 randomly from a larger number of observed birds, near Flemmings Kap (47°N, 45°V) were later identified as the Antarctic species *Stercorarius maccormicki*.

Jens-Kjeld Jensen,
3815 Nólsoy